

Најзначајније дело Енрикеа Гранадоса (1867–1916) су „Гојескас“ - шест клавирских композиција инспирисаних сликама Франциска де Гоје (1746–1828). Ове пијанистички веома захтевне композиције одражавају живот „заљубљених махоса“ - шпанских кавалира - са изразито богатом хармонском, ритмичком и звучном разноликошћу. Пијанисткиња Дина Стојилковић, рођена 1994. године у Србији, која данас живи у Берлину, посветила се овим композицијам са осетном блискошћу шпанској музици и непрекорном техником свирања. Она уме да допре до мелодијских корена који потичу из шпанског фолклора и притом прави јасну разлику између тематског значаја и пратећих фигура. Темпа обликује флексибилно, често бирајући карактеристична рубата, али без нарушавања музичког тока.

Убедљиво интерпретативно остварење

Дина Стојилковић је „Гојескас“ снимила на Стенвеј клавиру модела Б из 1895. Године - инструменту из времена настанка самог дела, што верно приближава замишљени звук композитора. Већ у првој композицији *Los requiebros* (Удварања) пијанисткиња покреће музички ток карактеристичним фигурацијама шпанске музике, при чему пажљиво ослушкује бројне хармонске модулације. У делу *Quejas, o la Maја y el Ruiseñor* (Јадиковке, или Маха и славуј), она узима време за изражајно обликовање кантилене, да би потом изградила огроман драмски раст. У епилогу - Серенади духова - ефектно оставља (замишљене) звуке гитаре да ишчезну у тишини - све у свему, једно веома уверљиво интерпретативно остварење! Као додатак, чује се живописна сцена *El Pelele* (Сламнати човек), која иначе не припада самој свити.

Информативан додатак

Буклет на немачком и енглеском језику стручно пружа информације о настанку свите „Гојескас“ и значају сваке од шест карактерних композиција. Поред тога, читаоцима приближава и уметнички развој, као и рад пијанисткиње.

Проф. Клаус Трап, 23.01.2025.